Lang den 2 gange saa vitagen saar
Hun af den Halger mar saar Barnevit af
da saar Sönn og Dunnen da saa giorde
pendant, til det sinn Familien skiftede,
Tag saa til saa til sinn, nu Sönn som efte
Barnönnede sam, og prov saa efte hetten
Vatsmanda Bor at saa ~~mandig~~ mandsaa
Barden, sinder Jallända Bonnen, saar
Dauy og Sönnen sadede sig da
2 Sör saa Sangat efte, saa Dauy saa
Marönnby ~~Bacc~~ Bacc
~~Bo~~ Barnmanda, med hetten af saa blott
Jolkinda sammen i Manskin, og sent
Hetten Bellan saand saa saan
efter Comandan Bor Satte Dyn Bermm
Saa mugat, og i saa den lille Bragtige
Jolgar, saa sin Bosta, den saa saa og
Valgt saa til Mode saa Familie skiftede da.
og Bermed Badat den Barnigsta Jeger,
Finnish, Bann Bra Jagtun, Dauy
Sam selbe mugat af at giöra Bitnyder
~~og~~ og Sam Bar i Almen gange til Sam Kindly
Barnlig Mode ~~Mode~~ ~~efter~~, da saa Sandt
saa saa gott Blabet, ~~Sik~~ saa skiftede
sin Plads, Sam Samsad ligg Bra Mandun
og Jaler Finnish Sint Blem Baramugat;
~~Den~~ 18. de Sp: 1840 Mann Dauy Gebürtig,
Mr Sat og saa lille Jeanina Börsels Dag
gik Jörste ikke Morsan den Blanchalde
og ~~Sand~~ Sandt Bratt mit Majestätens Naad
Sant Sagens Bronings Mad, mit saa de Löbn
Dale, og Braus Barent Bor og den Blan Sang

og der skaane ansvarlig? Dagbagen at vi
alle sang, saagar Forvandlen. —
Nu begyndte vi at pynte og gjöre paa Huset
ret vel og gandske Natten som i Morgen aar
ikke saa skeet der, blev vi meget
anden i Stand satte, Nu var Mosset, pyntet
og lagt ud, Vinduer, og Dörre vel i Stand
satte, ovn ovn og indvendig ligeledes
alt gjort saa godt vi kunde, det var
dog mig nu ufuldig tid til min Höjsar
Hjem, [illegible] at skaane mig din Vrede, nu saadan Anledning
med Raad og Daad, som jeg maatte forsag
og altid gjort vilde, især med indbyg
at gjöre noget Skort, dog som kunde ikke
komme, min Drager Lord som jeg troede
dog derfor lidt af med dersom nu saadan
Anledning for til for at modtage Majestæten
var ogsaa fordret, altsaa, i dette fald
tilfalde maatte jeg Nödig med Skade
jeg kunde Görge mig til med Vanskelighed
som jo var saa vanskelig tilligt,
og med mine Arbeidere mestre, desuden
Klamp har aldrig sagt mindste Skade eller
Vanskelighed) maatte jeg nödig
med Herre's Raad, og som skal mig
vanskelig bim, og i [illegible] 14 dage
[illegible] bestandig, nu og andre
Lille Forbedring, som skulde skee ind, paa
Broen Vestsiden Tiere, saa det bestandig
sat den gang: til Sengen kommer, som det
Laga efter sat: da Sengen var der, og andre

blev meget forundret, over det smukke Sidevang
Forklaring, som jeg da vandt at bekiende, jeg
havde taget mig til, samt de dertil
hørende Ord, dersom selve sagen blev gjort
klar, saa klog som muligt, Hovedsagen var
altid paa Vaad grund, i den Anledning, og
Communen kom saa vidt af sted, at Kaptain
Lautrup selv ikke allene sagde, men ogsaa
den som klædt gaar derbi sagde saa ofte
da vi nu Forhandlen havde gjort den saa klar
som den kunde blive, talte vi i Selskabet
om som vare 60 og der efter indtraadte vi
Visitationerne, af Naboerne i den
anledning var der mange morsomme Scener
tilstede, og aftalligt, som blev vundet
dog man kunde ikke saa alvorlig, og
ikke, som vare vant, at Proster, Byfoged
Doctor &c. som paa de andre Steder gaaer
saa det i andre Byer dem ikke
at dolke i at andet vedkom end
jeg ikke privatim af dem for at erfare
Sagen gaaer (gaaer.) var meget forvirret
at sidde med det samme Selskab som Majestæten
og det gjorde jo at de havde dem dobbelt
med Dog det var ingen Mangel, som
laa Bevendt, og Gjeldfuld, saa de
lade det dem Kone Ære vinde, saa
Dannebrog saa de lade mig vide at
jeg kunde gaa dem, dog 30 vel naar jeg
vilde sende 3 Vogne efter dem, dette
var nu en stor embarras, i en saa vanskelig
tid, og Thorvaldsen, raadte mig til, at lade
som jeg saa de gjorde det, og forsikrede, at
Communen gik meget bedre, naar

den ikke blev afbrudt end ikke, som
i en Del nogen altid var Vanskelig i
det sidste Aar, og alle gjorde
dog nogen Indvendinger at Majestæten
ligne af de 2 andre Piger, som
vare saa modtalende, som paa
Nogen, og ogsaa sandt, saa Minuter
det, saa sidste det af dig selv, at Datteren
Adelaide var syg, saa at
Jomfru Jakob, 2 Mindelige Dele, end
at indbringe 2 Maaltider, saa var
jeg saa nødsaget til, og overtrodde
og da jeg saae, min Kjærlighed end nu
ikke andre lille Pige end Sandet,
thi den Følge skulde saae dog Majestæten
skal, og var dig lidt vred af, saae
Fader og Onkel, jeg gjorde det, da
d: 7 Mai var jeg (Nogen) saa ikke jeg
Majestæt at alt gik ingen godt, jeg talte
med Adelaide Arnim, og Gjorde til mig, og gjorde
mig indrømte saae Indvendinger saae angaaende
da jeg dannet optog, gjorde sandelig
en Kjærlighed, da jeg var af Jomfru
Mening, at Gjorde jeg en dannet Kjærlighed
til den Pige sidste dig af Adelaide, saa modsagde
jeg den jeg saae i en Conversation med en Kjærlighed
Mand, end det Jomfru talte saa dannet,
og ogsaa den til ligesom jeg, dog kjende
jeg ikke indlade, at fortælle om en Kjærlighed
mand Pige jeg i Famine, saae jeg Pigen om
og saa sagde det mig end af Mindelse: Ni Barnepige
jeg ikke end ikke ingen mere jeg elsker

— gan Sa Forskrokkat ogsaa mig selv
da jeg altid sang Sa Fort man kunde sige
Nei til en Sang; — Og
Aftenen — Sa Sangen Sang, skulde vi
gjøre vore sedvanlige Notiser hjemme
Sa, og gik, Dag i Dag ud, til
blev den altid benyttet, til at udsætte
det og andet Steds det samme, alt saa længe vi
kunde til Foraaret Sa at, forsøge ved Sattelgaarden vore Kræfter
vi Dagbogen, som ligger hos og saa Dagbl.
Aftensang, — den sang vi ikke og ved
vore Bøger, og Grafvennerne at kjøre
med ned til Strandsiden, Sa
at Forsiktigheden og om Ordre vi havde
bestilt til nogle Dag. — Vi saa endnu, at dog
ikke nok at bestille, men naa nogen
dyrker Sunta alt, man kan ikke skaffe saa
nogen, sjeg saa ofte ønskede saa, prøve
Sunst ad at tage den Skikkelse Kø-
lonelige var kommen ved Dagbogen
skar ved ofte Visit, Dag kaar man ikke
til Sangen, saa glemmer man alle andre
ting Sangen, Dog mærkede det ikke Sangen
Sa vi kom hjem, og Sik Sang Forskrift
saa Dagbogen Sa vi Sang Forskrift
ne Sang, som gudfalt Svenningen
brugte ved Amalienborg i aller Sidste
Nr Sølger og saa andensteds gjorde
ne Nar — begge Blomme den Sangen
med Lovet. —
Majestæten talte som vor det sine Skuffer
Nr 3 og Nr 4 skal jeg saa i Grundtvig, og Sk. Sang
kun at Sa

saarda, og snart saa got, at Sunda og Sver-
ge, men de kaare Forskiellige for at vi
kunde indskrive Mærken, saa blev
blodt at Kongelar dvask Gjennem til Kron-
Nauyn saarde og gjorde at Sorg kom
skal følge dag
da Sandt for saar Dag ikken var blevet
klaren Det var som en Ny der ikke var
blevet sidst — til Land Sorgen
mig den Ære at Sove mig, og overgerede
Ordre som vendt Sprog laader de Herrom sa Kald
Hette, som sagde til Skinder Overordnant at stage
Kronningen; og da Gorvaldsen Kilde
lisse sig som hand Gjennem Dannemarkt
som Kinkunder at Sove, sagde Kongen
Ni Gorvaldsen til de ikke sittes
og Det var ligt oppe for Kongepaaret,
Kongen Kongen Kastillet, og da vi blot Gjennem
sagde Jeg: Ni kan Jeg Kjøre modsem Kongen
Gorvoient; — Kjøre Bordet gik man
atter ned i Atalinat, Man var der
Gor Middag, og der saarde Kjøg man af
de Overraskelser, som de Kjøre Kader oftes
er udsatt for paa Landet, — man
Ikken saare, som paa Gjennemreise, — Jobbet
som saa — talt, og Kjøreise — afsat,
da det var Kongemiddag, saa Kjøg
Kjørt for Kappen for at Kunde ud paa
Kjøren Kraygen og ligge til Atalinat
som jo var det mægtigste, man der Kjøre for
man Kom ud Disse og Kjøre Kjøg
at Kjøre Kongelige Gjester, saa de Kjørt
alt tidlig om Morgenen, saa de blev
ganske Kraade, alt saa Lader Kjøg dem

tower, og giver Ordre at de skulde
lade ved borde Bord för Jomfrue Abet kom
tomt nu ind med Brod, da jeg gaar ud
med Sorgen og Smerte Følget, at
der ingen Tyvene var Lovet, uden
Gjerningen, med at jeg Dørle staar
saa blind for med ni Fakkler
Tyvene under armene, og giör
Brand, jeg giorde nu indskrivningen
at der skal Tyvene siges med at de skal
de med de Tyvene under Armene
som Major Lotrup skulde gaa saa
da vi nu vare komne i Atelier,
og jeg lyster mig paa for at faae de
blodte Tyvene, bemerker jeg
at de losse vare gaaet bort
med dem; nu bander jeg Pauge
dringe paa og siger dem skynder sig at komme
og bringe dem ud, for vi skulle gaa og igjen
Pauge saae de igjen kraftet; de Gjerne
klædte mig selv med at gaa, og
dem forbandelig med saa dan en Ilighed,
Blod tanker saa sig selv, og Pauge som
ikke var bekendt ved Vaadt Blod, gribes
det første det bedste af Brod der ligende
Tyve lemmer gandske forgabet, løber de,
og tænker mine Forskrækkelse med at gaae
Skygge Tyve under armene, sige mine kjære Jomfruer
de paa nu ikke saa lidt til at være bange
sidder mig i den sidderligste Angst, der at nogen skal
blive ogsaa saa ilde, saa jeg maa nu

Saafalde jeg blot at gaae bort, end det
igjen, og saa. ~~saa det var jeg~~ mange
Mennesker, som gik af, jeg troer hoppe
i behandlet for Selskabet, og som sagde
Ihre vilde at Lov af Dag i Bibelsk
Lesninger de have i en Prædiken, og en
Disputation; som til gjorde Ihre af dem
og ubehagelige, for dig maae ikke skeer
Lov komme sig, af sin Hjemlige Skole,
om en Professation, Derfor da F. St.
Kort tilforn sagde til mig: De er dog altfor
glad blod dette Kjøn, og det ~~singer~~ dig, for
jeg kan vel, ti jeg gaaer i Krig Herren
at Nancy; ~~og~~ skal jeg gaae en af Ihre Officia
Troper, for ja naar jeg kunde Ihre
Ihre, ja da alle glad mig blive, og alt
gik godt, saa kunde det vare mig ubekom
at giør alt ofter bedre Ihre, for at
modtage Magistraten, ifor siden jeg skal
Ihre vaagne løse og urbeiret de ere
Dag saa later, ~~som~~ ~~skal~~ jeg bestandig naar
Hjemgaa, saa sin Lieutenant maatte som
Ihre til mig ikke forbie sig, bade
Ihre anvant at komme, jeg var saagar
Nær ingang at sige til Ihre: Ihre
vil saa gjerne der skal komme noget, og med
saa godt, at mave ihre Glæde ved at forandre
Ordning i Byen; ~~det~~ de kunde Ihre
vide spørge sine Venner, det var for
at opmuntre sine at sige det
Han skulle det nogen sinde skee, saa bad
jeg blodt om godt Vejr, for saa kan vi da
gaae, og saa vel kunne vare ingen skade
Ligge Ihre, ~~de~~ Ihre var altid

= mod Lugn, og Ro, og Ordentlighed som
Professionen skulde vise paa Dem
og, som altsaa tager sig saa brillant ud,
mod Lysthenden, alvorlig; de Ord
Lancaster gik dat an mod, paa det
af alt vor Opfyldning
i Atlantet Provstrand
og Vor Natur
Ja, ja, ja, og vi vil saa
skal at jeg troer Gud paa dem
ind at den Dag; den
Vor Stund, jeg skal og vaagne
ud, naar de nogen
Nyheder;

Dagen efter vare vi vidt ud til
midag paa Bjergets ud, og der farede
jeg anledning til at fortælle Konsul
Hansen historier; og
Professionen Jonas, ——— der gaves
en Forskjel imellem, og vor det var deilig,
med Gild Skaal, og Champagne med Musik
og vor Kunst, det er en Overdrivelse
at sige alt i sidste Instants over en saadan
Gaard, og gaar, som i en Drøm, Timerne
og alt, om Aftenen vi Livet Skuespillet
mere som Blomsten ogsaa der derude,

Vi blev alt igjen vaagne paa Skibet, og
man glemte snart den Skat udaf
Mund paa og andre Ligheder paa der
var Anledning til at afsøge Grunde og sine
Konsmotiv